

آزاده جعفریان؛ رگ بر حرارت احساسات لایه‌لای سخنانش برجسته می‌شود. تاریخ‌ها و اعداد برنامه‌هایش دقیق است. لیلی جاسمی، شیفته ایران است و حسرت می‌خورد چرا دنیا و مشخصاً اروپا از این همه خوبی و بزرگی بی‌خبر است. در این راه برای «سوفیاگالری» که با دو دوست جوان دیگرش آن را بنیان نهاده، نقش راهبردی قائل است. او دوستانش در سوفیاگالری قصد دارند باد به پرچم هنر ایران در قلب لندن دمند، شاید شما هم با خواندن این مصاحبه با ما هم‌نظر شوید.

۷ از فرایند شکل‌گیری سوفیاگالری لندن بگویید...

دو سال پیش فکر کردم می‌توانم درباره هنر معاصر ایران کاری جدی کنم، هم از این نظر که اروپا تشنه بیشتردانستن درباره ایران است و آن‌طور که باید در غرب این شناخت حاصل نشده، هم از این جهت که برای خودم یک کار هویتی است؛ یک جور شناخت اصالت و ریشه‌ها؛ پیش یکی از دوستانم رفتم که روس- فرانسوی است و خیلی شیفته ایران و تاریخ ایران. طرح تأسیس یک گالری هنری را ریختم. با هم به ایران آمدم و به گالری‌ها و استودیو هنرمندان بسیاری رفتم، فکر کنم آتلیه ۷۰ آرتیست را دیدم. در این دو سال هشت بار به ایران سفر کرده‌ام. با مطالعات وسیعی که کرده‌ایم، فکر کنم حدوداً محیط هنر معاصر ایرانی را خوب می‌شناسیم؛ به لطف این شناخت مدتی است تمرکز گالری‌مان، سوفیاگالری که در قلب لندن، در منطقه میفر، چندقدمی دفتر حراج خانه ساتنیز است، به معرفی هنر ایران گذاشته شده؛ گالری ما ۳۰۰ متر است و روزانه توریست‌های بسیاری هم از آن دیدن می‌کنند. در واقع موقعیت جغرافیایی سوفیا گالری چنان است که اگر قصد گالری‌گردی در لندن را داشته باشید، نمی‌توانید آن را نبینید؛ سوفیاگالری در یکی از بهترین جاها برای گالری‌گردی در لندن است. کسی که می‌خواهد به گالری «گگوسیان» برود باید از گالری ما رد شود؛ یعنی از محله میفر. برای همین همه حتی کسانی که گالری‌دار نیستند از آنجا دیدن می‌کنند اکنون مدتی است با سرمایه‌گذاران بین‌المللی و بزرگ وارد مذاکره شده‌ایم تا هنر ایران را بهتر بشناسیم.

شرکت‌ایران را در سوفیاگالری معرفی می‌کنید؟

ما سه شریک هستیم. من ایرانی- آلمانی هستم. وسیلیت سرن‌کف روسی-فرانسوی و لالی مارگانیا روسی- گرجستانی است. هر دو آنها از خانواده‌های سرشناس مجموعه‌دار و صاحب تحصیلات در زمینه‌های امور مالی و تاریخ هنر هستند. ما سه نفر شش زبان صحبت می‌کنیم و این می‌تواند به ما در دستیابی به بازارهای نوین کمک شایانی کند. یقین دارم با روندی که تعریف کردیم و به شما توضیح می‌دهم، می‌توانیم گالری حرفه‌ای بسازیم و هنر ایران را در اروپا عمومی کنیم.

۷ گویا تمرکز سوفیاگالری فقط روی هنر ایران نیست...

همین‌طور است. سوفیاگالری، گالری بین‌المللی هنر معاصر است که بازارهای هنر در حال ظهور و تازه‌تأسیس‌شده در سراسر جهان را به نمایش می‌گذارد اما تمرکزمان روی هنر ایران است؛ استراتژی ما این است که رویدادها را طوری طراحی و چیدمان می‌کنیم که در فواصل نمایشگاه‌های هنرمندان ایران، از هنرمندان شاخص دیگر کشورها نمایشگاه‌هایی جالب توجه داشته باشیم و این‌گونه، کلکتورها و طیف‌های متنوعی از خریداران آثار هنری را متوجه خودمان کنیم؛ درعین‌حال، ما برای هنرمندان به‌ویژه هنرمندان ایرانی، فقط یک شو نمی‌گذاریم، برایشان علاوه بر نمایشگاه در لندن، بسته به میزان قدرت‌شان در مارکت هنر، برنامه‌ریزی متعددی خواهیم داشت. اما به‌طور حتم تمرکز فعلی ما در هنر معاصر ایران است.

۷ می‌شود مثالی بزنید؟

ما گالری‌مان را با نمایشگاه رضا درخشانی افتتاح کردیم. حدود ۳۰ مصاحبه و تبلیغ از خبرنگاران رسانه‌های معتبر دنیا درباره ایشان منتشر شد. هم‌اکنون در حال ساخت مستندی حرفه‌ای و جامع درباره زندگی هنری آقای درخشانی هستیم که ۴۵ دقیقه خواهد بود و الان ۱۰ دقیقه آن آماده شده و روی سایت ما امکان تماشا هم دارد. درهمین‌راستا ما از نویسنده‌های شاخص برای تولید محتوا درباره درخشانی استفاده کرده‌ایم؛ سه نویسنده مجرب به نام‌های سرنورمن روزنتال، مورخ تاریخ هنر انگلیسی، منتقد و مدیر هنری است و مدیر سابق رویال آکادمی هنر، یک مقاله درباره رضا درخشانی نوشت که در کاتالوگ نمایشگاه ما چاپ شد. همچنین الکساندر بارفوسکی مورخ، منتقد، متصدی و رئیس گروه هنری معاصر در موزه دولتی روسیه در سنت‌پترزبورگ، یک مقاله درباره رضا درخشانی برای کاتالوگ موزه نوشته. دکتر اورویش کرملپ مورخ هنر، نویسنده و متصدی آلمانی، هم یک مقاله درباره رضا درخشانی در کاتالوگ شوی هنری موزه kunstsammlungen chmnitz نوشته است. لازم به ذکر است این نمایشگاه با حضور افراد سرشناس، از جمله نمایندگان مجلس و رسانه‌های گروهی با موفقیتی کم‌نظیر روبه‌رو شد. نمایشگاه آگوست ۲۰۱۶ شروع شده و به مدت دو ماه ادامه دارد.

سومین نمایشگاه او بعد از لندن در موزه‌ای معتبر در سنت‌پترزبورگ است. این نمایشگاه دو ماه و نیم دایر خواهد بود. همچنین به‌زودی قصد داریم در لندن و در جایی بزرگ‌تر از سوفیاگالری مراسم معرفی برایش برگزار کنیم که مستندمان را همان‌جا ارائه می‌کنیم.

۶۰ اثر رضا درخشانی را در یک نمایشگاه «گذشته‌نگر» در موزه دولتی روسیه در کاخ مرمر به نمایش گذاشتیم. این نمایشگاه به مدت دو ماه از می تا جولای ۲۰۱۶ برپا شد و مجموعه‌داران معروف دنیا از آمریکا و اروپا در این نمایشگاه حضور داشتند. رسانه‌های مهم دنیا برای تهیه گزارش به روسیه سفر کردند و با موفقیت بی‌سابقه‌ای روبه‌رو شد.

همان‌طور که قبلاً اشاره کردم، دومین نمایشگاه انفرادی رضا درخشانی در کمیتینتز آلمان موزه «kunstsammlungen chmnitz» با حدود ۱۵ اثر انتخاب‌شده در جریان است.

۷ ارتقای دانش مخاطبان گالری را در موفقیت گالری‌تان مؤثر می‌دانید؟

بله، حتماً. اتفاق خوب این است که هر سه ما از رشته‌های مختلف ولی مرتبط می‌آییم؛ فکر می‌کنیم دانستن درباره ریشه‌های هنر می‌تواند مخاطب را بیشتر همراه و خریدار هنر کند. در همین گفت‌وگوها به این نتیجه رسیدیم که ما نمی‌توانیم فقط هنر ایران را نمایش دهیم، بهتر است ما را یک گالری بین‌المللی هنر معاصر ببینید که بخشی از تمرکزش بر هنر ایران است چون کیفیت کار ایرانی بالااست و کار ایرانی در غرب دیده نشده. ریشه‌هایش غنی است، اصالت، هویت دارد و اکنون هیچ‌کس غیر از سوفیاگالری در لندن نیست که چنین رویکردی داشته باشد. ما با ساختن فضای گفت‌وگو و ارتباط میان هنر ایران و غرب، هنر ایران را معرفی می‌کنیم. با کیفیت درخورملاحظه آثارهنرمندان ایرانی و گفت‌وگو درباره آنها ارتباطات وسیع بین‌المللی می‌گیریم. **۷ سوفیاگالری ماه مارس با رضا درخشانی آغاز به کار کرد. پس از آن چه برنامه‌هایی داشته‌اید؟**

اولین نمایشگاه ما در ماه مارس با رضا درخشانی بود و بسیار موفق هم بودیم. در دومین نمایشگاه آثار مهرداد خطایی را روی دیوار بردیم و در سومین نمایشگاهمان هم کارهای پویا آریان‌پور به نمایش گذاشته شد. هر دو با استقبال شایان‌توجهی روبه‌رو شدند، برنامه بعدی ما با هنرمندان خیابانی ایرانی و غربی است. درحال‌حاضر یک نمایشگاه گروهی در گالری‌مان داریم که بیشتر آثار هنرمندان ایرانی است؛ این نمایشگاه تا پایان سپتامبر ۲۰۱۶ ادامه دارد. در اکتبر ۲۰۱۶ ما در فریز مسترز (یکی از مهم‌ترین نمایشگاه‌های هنری

گفت‌وگو با لیلی جاسمی، از مؤسسان سوفیاگالری لندن

تحریم‌ها به هنر ایران آسیب زد

اثری از رضا درخشانی

معتبر در جهان) با منتخبی از بهترین آثار ظروف و مجسمه آوانگارد روسیه و چهار اثر از هنرمند آمریکایی، رابرت کلی، حضور داریم. یک نمایشگاه انفرادی برای رابرت کلی در گالری‌مان تا پایان اکتبر برپا خواهیم کرد. میزبان نمایشگاه جایزه برنده magic of Persia در نوامبر خواهیم بود و سپس نمایشگاه انفرادی آزاده رزاق‌دوست را برپا می‌کنیم. از من دعوت شده تا نوامبر ۲۰۱۶ در کنار رگسانا زند از sothebys و فرح نییری از نیویورک‌تایمز و همچنین سوسن بابایی از art club در لندن به‌عنوان کارشناس درباره بازار هنر ایران صحبت کنم.

۷ آیا برنامه‌هایی که برای رضا درخشانی برشمردید، برای همه هنرمندان تکرار خواهید کرد؟

به‌طور حتم نمی‌شود چنین کاری کرد. ما باید روی هنرمندانی که بازار بین‌المللی ندارند و درست معرفی نشده‌اند کار کنیم. استراتژی بلندمدتی را برای هنرمندان انفرادی‌مان در نظر داریم. می‌خواهیم به‌طور پیوسته از طریق نمایشگاه‌های انفرادی، مشارکت در نمایشگاه‌های هنر، کاتالوگ‌های سطح بالا، مقالات نوشته‌شده به وسیله نویسندگان مجرب و برجسته، مصاحبه‌ها و تبلیغات در مجلات مشهور هنر، بحث‌های هنر و تور درباره آثارشان در نمایشگاه، همکاری با بنیادهای و مؤسسات هنری و گروه‌های مجموعه‌دار و محافل، مشارکت در مزایده‌ها و البته نمایشگاه‌های موزه‌ها بازارشان را در غرب رشد دهیم.

۷ با کدام هنرمندان ایرانی دیگر کار خواهید کرد؟

غیر از هنرمندانی که پیش‌تر نام بردم، رامین شریدل، شهریار احمدی، بهرام حنفی، محمد یزدی، آزاده رزاق‌دوست، حامد صحیحی و امیرحسین رنجانی را می‌توانم اعلام کنم. برخی از این دوستان هنرمند در نمایشگاه گروهی خاورمیانه که خواهیم داشت، شرکت می‌کنند و برای برخی‌شان مثل آثار رزاق‌دوست شوی انفرادی می‌گذاریم.

۷ هنرمندان ایرانی چطور می‌توانند با شما ارتباط داشته باشند؟

خیلی ساده، هر هنرمندی می‌تواند به وب‌سایت ما مراجعه کند، کارهایش و رزومه‌اش را بگذارد، ما حتما بررسی می‌کنیم و اگر با کارمان هماهنگ بود، حتما جواب می‌دهیم. در نظر داشته باشید ما نمی‌خواهیم هر هفته با یک هنرمند کار کنیم. هدفمان کار جدی، برنامه‌ریزی‌شده و بلندمدت روی مارکت هنرمندانی است که برگزیده‌ایم، نمایشگاه‌های ما شش تا هشت هفته است، بدیهی است پس از برپایی نمایشگاه، هنرمندان را در چرخه معرفی‌مان به کلکتورها می‌گذاریم، بالطبع مانند استانداردهای جهانی، ما با تعداد محدودی هنرمند کار می‌کنیم زیرا می‌خواهیم شرایط مساعدی برایشان به وجود آوریم.

۷ هنرمندانی را که نام بردید، بنا بر چه معیارهایی برگزیدید؟

اول ما مارکت اروپایی را بررسی کردیم و دیدیم چه گونه‌های هنری موردتوجه است، بعد آمدم ایران و بهترین نمونه‌ها را انتخاب کردیم. دوم برای ما بسیار مهم بود و هست که هنرمندان جوان حتماً ۱۰ تا ۱۵ سال سابقه حرفه‌ای داشته باشند و سال به سال، دوره به دوره کاری‌شان بهتر شده باشند؛ هم از منظر کیفیت هنری هم تکنیک کاری. خلاصه آدم‌هایی حرفه‌ای باشند.

سوم کارشان اصیل باشد، به‌هیچ‌وجه کپی نباشد. چهارم سلیقه خودمان که در شغل گالری‌داری خیلی مهم است؛ خود ما آن‌قدر کار را دوست داشته باشیم که رویش وقت و سرمایه بگذاریم!

۷ آیا با گالری‌های ایرانی همکاری می‌کنید؟

بله حتما، چند تا از هنرمندان ایرانی را در همین گالری‌ها پیدا کردیم. اتفاقاً رابطه گالری‌های ایران با ما بسیار خوب است. حتی چند برنامه مشترک با برخی گالری‌های معتبر تهران تعریف کردیم، به‌طور مثال گالری شهرپور و مدیریت آقای امیرحسین زندی و امیرظفر فرهی که در کار مدرن خوب هستند و ما می‌خواهیم در آینده نمایشگاه هنر مدرن ایران بگذاریم. همین‌طور گالری اثر به مدیریت خاتم مریم مجد که زمینه بسیاری از همکاری‌ها شدند و خانم رزاق‌دوست را به واسطه آنها انتخاب کردیم یا گالری زیرزمین دستان با مدیریت

هنر

سهیل بسطامی در نمایشگاهی با نام «گذار»، ۱۰ مجسمه چوبی را نمایش داده است که به بررسی انسان در شرایط مختلف زندگی می‌پردازد. آنچه در کالری ایوان شاهد هستیم، مجسمه‌های کوچکی هستند که انسان را به شکل خالص و بدون هیچ ارانه‌ای نمایش می‌دهد تا توجه مخاطب را از ظاهر و سطح آثار دور کرده و به احساس و روحیات پنهان درون آنها جلب کند.

فیگورهای مرددی که در شرایطی متزلزل روی پایه قرار گرفته‌اند، یادآور انسانی در لحظه سخت تصمیم‌گیری است. درحالی‌که بسطامی با باقی‌گذاشتن ضربه‌های مغار روی بدن تعدادی از مجسمه‌ها و ایجاد بافتی سخت و خشن، حالتی رنجور به آنها بخشیده است؛ اما این انتقال حس، فقط به همین‌جا محدود نمی‌شود، بلکه در بعضی از کارها بخش‌هایی از مجسمه سوخته و سیاه شده است. انسان بی‌پناهی که برای مبارزه با سرما، خودش را آتش زده است، یا آن دیگری که برای رسیدن به هدفی قصد پریدن دارد اما سختی‌های راه، پیش از آن دست‌هایش را سوزانده است.

مجموعه «گذار» نمایشگر انسانی است که قصد دارد به آدمی دیگر تبدیل شود تا به آنچه می‌خواهد دست یابد؛ آینه آرزوها و رویاهایی است که از کودکی در وجود او شکل گرفته و انگیزه‌ای برای بالندگی و طی‌کردن مسیر زندگی است؛ اما عوامل خارجی که همیشه در راه او قرار می‌گیرند، بارها دست‌وپای او را می‌بندند. در تعدادی از مجسمه‌های این نمایشگاه انسانی را می‌بینم که در میان ترحت محبوس شده و فقط می‌توان دست یا پای او را مشاهده کرد، یا آن دیگری که سرش را از میان کنده بالا کشیده اما همه بدنش حبس شده و توان حرکت ندارد.

بسطامی برای انتقال بهتر مفاهیم مدنظر خود از چوب در ساخت این مجسمه‌ها استفاده کرده است، چوب‌هایی بسیار قدیمی که قبلاً در ساخت خانه یا حصار مزرعه به کار رفته بودند.

این چوب‌ها که عمری بیش از ۲۰۰ سال دارند در گذر زندگی حوادث زیادی را دیده و داستان‌هایی را در خود پنهان کرده‌اند که برای هنرمند احساس هماهنگی بیشتری با این مجموعه به وجود آورده است. تکمیل‌کننده این نمایشگاه ویدئویی است که این‌بار خود هنرمند نقش اصلی را در آن برعهده گرفته و در میان جنگلی انبوه به معاشرت با درختان دستی به درختان می‌کشد یا روی کنده‌ای نشسته است، در جایی دیگر میان تنه توخالی درختی کهنه سال پنهان می‌شود تا مجسمه‌های خود را به شکلی دیگر بازنمایی کند؛ مجسمه‌ای جاندار که در تلاش برای رهایی از پله‌های اطراف خود است.

یک نمونه را برایتان می‌گویم: رضا درخشانی، کارهایش در گالری خودمان همه تولید ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ بودند. این کارها را ۵۰ تا ۱۵۰ هزار پوند قیمت گذاشتیم که کمی از چیزی که در ایران و دبی فروش می‌رفت بالاتر است. چرا این کار برای خریدار اروپایی مهم این است که هنرمند چند سال است دارد کار می‌کند و اثرش هویت داشته باشد و رنگ‌بوی سرزمینش را بدهد.

۷ درباره قیمت آثار هنرمندان‌تان در لندن رای ما می‌گویید؟

یک نمونه را برایتان می‌گویم: رضا درخشانی، کارهایش در گالری خودمان همه تولید ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ بودند. این کارها را ۵۰ تا ۱۵۰ هزار پوند قیمت گذاشتیم که کمی از چیزی که در ایران و دبی فروش می‌رفت بالاتر است. چرا این کار برای خریدار اروپایی مهم این است که هنرمند چند سال است دارد کار می‌کند و اثرش هویت داشته باشد و رنگ‌بوی سرزمینش را بدهد.

۷ برداشتن تحریم‌ها چه کمکی به شما می‌کند؟

خیلی کمک می‌کند، بسیار از این بابت خوشحالم؛ مثلاً دیگر با صرف کار نخواهیم کرد و پول اثر را مستقیم به هنرمند پرداخت خواهیم کرد. من خود را سفیر فرهنگی ایران می‌دانم و می‌خواهم ترس غربی‌ها از ایران بریزد. واقعاً حیث است غرب درباره ایران به این خوبی و با این فرهنگ والا. این طور فکر کند، تحریم‌ها به اقتصاد ایران و آگاهی غرب از ایران آسیب زده و اکنون فرصتی برای جبران و بازسازی افکار عمومی فراهم شده است. هنر ایران این قابلیت و توان را دارد. با برداشتن تحریم‌ها آگاهی غرب از ایران تغییر خواهد کرد و این امکان را به ما می‌دهد تا در پروژه‌های جدید شرکت کنیم که البته برای بازار هنر مفید خواهد بود؛ چون مجموعه‌داران زیادی علاقه‌مند خواهند شد به ایران سفر کنند و متقاعد خواهند شد که ایران یک کشور بزرگ با هنر و فرهنگ بزرگ است که باید سهم بیشتری در مارکت هنر داشته باشد.

۷ گویا تکنگهای صدور ویزا برای هنرمندانی که قصد شرکت در نمایشگاه‌تان در لندن را دارند برای‌تان مشکل‌ساز شده.

بله، مشکل ما این است که مخاطبان دلشان می‌خواهد با هنرمند درباره کارش گفت‌وگو کنند، اما مهرداد خطایی و پویا آریان‌پور نتوانستند ویزا بگیرند. امیدواریم سفارت انگلیس برای ساماندهی ویزا کارای کند. به‌یقین حضور هنرمندان در موفقیت نمایشگاهشان تأثیر مستقیم دارد.

تماشاخانه

روایت ابراهیم پشت‌کوهی پس از اجرای بندرعباس و کیش انار خوش‌نام بختیار علی در تهران

رضا آشفته: ابراهیم پشت‌کوهی دیگر کارگردان بنام و صاحب‌سبکی در تئاتر ایران است و با آنکه هنوز در بندرعباس زندگی می‌کند، اما همه کارهایش را در تهران اجرا می‌کند و این‌بار نیز پس از اجرای موفق «مَثَل آبل برای شکلات» در تالار سمندریان مجموعه ایرانشهر، قصد دارد «آخرین انار دنیا» را در مجموعه تئاتر شهر و در تالار سایه اجرا کند. از قرار معلوم در حق پشت‌کوهی اجفاف شده، چون نمایش از دکور و حرکات بسیار و هیجان و انرژی بسیاری در بازی‌ها برخوردار است و باید در تالار اصلی تئاتر شهر اجرا می‌شد، اما بنابر تصمیم پریسا مقتدی، مدیریت سابق تئاتر شهر، برای تالار سایه مناسب دیده شد. این در حالی است که در این تالار آن‌طور که باید و شاید طراحی‌ها، فضاسازی و میزانشن‌هایش به چشم نمی‌آید و این به‌قاعده اهمیت قائل‌نشدن برای کارگردان جوانی است که از پایان دهه ۷۰ همواره یکی از بهترین کارگردانان نسل تازه ایرانی است که خلاقت‌هایش جدی گرفته نشده. در جشنواره فجر هم در حق او اجفاف شد و این نمایش با همه زیبایی‌هایش در هیچ رشته‌ای حتی نامش در میان نامزدها نبود. این دیگر ربطی به سلیقه‌ای‌بودن داوری‌ها ندارد چون به این بهانه که با غبار آرد، داوران را آزرده‌ای، کارش داوری نشده؛ درحالی‌که محمود دولت‌آبادی و بهمن فرمان‌آرا نمایش را همان زمان در حضور تماشاگران ستودند. با همه اینها ابراهیم پشت‌کوهی خوشحال است که نمایش آخرین انار دنیا که برگرفته از رمان نویسنده کرد عراقی است، در سیر و سلوک نمایشی، زبان و بیان دیگری یافته است، اما شاکله‌کار سوار بر جوهره اندیشگانی و پیرنگ رمان است که در آن سیال‌بودن فضا، رویدادها را پس‌وپیش کرده یا در دیالوگ‌نویسی گاهی از دیگر رمان‌ها و نمایش‌نامه‌های معتبر ایران و جهان نیز بهره لازم را برده است. پشت‌کوهی خوشحال از این است که پیمان شریعتی، مدیر تئاتر شهر، به او پیشنهاد داده اگر بشود علاوه بر اجراهای تالار سایه، چند اجرا هم در تالار اصلی برایش تدارک ببیند. این نمایش را باید در ابعاد درست‌تر آن که در یک تالار بزرگ هویداست، به تماشا بنشینیم؛ چنانچه در تالار اصلی مولوی و در زمان جشنواره سال گذشته درخشش کار بنا بر همان ابعاد بزرگ شکوفا می‌شد. این نمایش درباره تقابل عشق و جنگ است و آسیب‌های جنگ که منجر به آوارگی، کشتار، معلولیت، اسارت، سرگردانی و افسردگی می‌شود. هدف این است که در هر لحظه تصویری بانرزی نمایان شود و از آنجا که روح حماسه و عشق در هم آمیخته‌اند، ضربه‌ها کار تند و بالاست و در لحظاتی نیز اندوه با ترانه‌خوانی‌های گروه بر فضا چیره می‌شود و در غایت خود، آنچه در ذهن می‌ماند، تأثیری است که نمایانگر یک اتفاق بزرگ است. آن اتفاق نیز نگاهی چندجنگ است که انسان را در عشق به‌صوی صحنی و دوستی فرامی‌خواند بی‌آنکه بخواد شعاری بدهد و خارج از آنچه لمس‌شدنی و تجربه‌کردنی است، تصاویر و فضاسازی‌هایش را بسازد. در این شکوفایی «آخرین انار دنیا»، بازیگران با جان و دل حضوری پررنگ دارند و علاوه بر بازیگری، بر نوازندگی و آوازخوانی و حتی ورزش‌های سخت نیز تسلط دارند و جزء گروه‌هایی‌اند که به‌راحتی از پس ایجاد لحظه‌های موزیکال و

زیبا برخواهند آمد.

نمایش «آخرین انار دنیا» از یکشنبه، ۲۵ مهر اجرایش را آغاز کرده است. در این نمایش محمد سایانی، حسین اصیلی، الهام اسکندری، بهنام پانیزه، سارا شاهی، میراث پری‌دار، سعید عیسایی، وحید فراهانی، الناز امینی و فاطمه احسان‌فر ایفای نقش می‌کنند. دیگر عوامل نمایش هم اینهاند: سیما کهنمویی (دستیار کارگردان)، ابراهیم پشت‌کوهی (طراح صحنه)، فاطمه پشت‌کوهی (طراح لباس)، پیمان بخشی (طراح نور)، موسی عامری (طراح نشانه)، بودا عباس‌نیا (طراح پوستر)، نهاد مولودی‌فر (ساخت دکور)، رامونا شاه (مدیر روابط بین‌الملل)، احسان حاجی‌پور (مشاور تبلیغات)، احمدرضا جبارزاده (روابط‌عمومی و امور رسانه)، بودا عباس‌نیا و مهدی آشنا (عکاسان).

«آخرین انار دنیا»، کاری از گروه تئاتر «تی‌تووک» است. این نمایش، دهم مهر، هم‌زمان با کنسرت شهرام ناظری و نمایش فیلم‌های داریوش مهرجویی در جزیره کیش روی صحنه رفت که با استقبال و تحسین بی‌سابقه تماشاگران روبه‌رو شد. گروه تئاتر «تی‌تووک» دوم مهرماه سال جاری برای نخستین‌بار کنسرت موسیقی نمایش‌های خود را در فرهنگ‌سرای «طوبای» بندرعباس برگزارکرد که با استقبال مخاطبان روبه‌رو شد.

روزنه آبی

تقدیر از مرد بالشی یعقوبی و کیخایی در روسیه

روس‌ها «مرد بالشی» یعقوبی را برگزیدند

شرق: نمایش «مرد بالشی» به کارگردانی محمد یعقوبی و آیدا کیخایی، در یک جشنواره بین‌المللی در روسیه برگزیده شد. به گزارش ایسنا، این نمایش که این روزها در تئاتر «باران» روی صحنه است، چند روز قبل در دومین جشنواره بین‌المللی «مک‌دونا» در شهر «یرم» روسیه به صحنه رفت و با دریافت دیلم، از آن تقدیر شد.این جایزه برای نگاه بدیع این گروه نمایش به نمایشنامه «مرد بالشی» مارتین مک‌دونا اهدا شده است.«مرد بالشی» با بازی سیواوش شعیبان یور، پوریا روحانی‌فرد، علی قربانیان و محمد خلع معصومی در روسیه اجرا شد.حسن معجونی (طراح صحنه)، باران کوثری (طراح لباس)، بهرنگ بقایی (موسیقی)، آیلین کیخایی (ویدیو آرت)، محسن ناظری (مدیر صحنه)، امیر اسمعی (طراح پوستر و بروشور) و مهرک جارودی (دستیار کارگردان) از دیگر عوامل اجرایی این نمایش هستند که پیش از این، در سال ۹۲ به صحنه رفته و از آن استقبال خوبی شده بود. در خلاصه داستان نمایش «مرد بالشی» که این گروه آن را ۲۲ سپتامبر امسال در تورنتو هم اجرا کرده بود، آمده است: «قتل‌هایی در شهر اتفاق می‌افتد و پلیس این قتل‌ها را به یک نویسنده ربط می‌دهد....»

